

O p o n e n t n í p o s u d e k
diplovové práce Adély Červené

Změny v úpravě vyživovací povinnosti po přijetí zákona č. 89/2012 Sb.

Předložená diplomová práce (její název není nikde uveden, předpokládám, že je totožný s tématem uvedeným v zadání diplomové práce) o rozsahu 75 stran vlastního textu s úvodem, závěrem, resumé v německém jazyce a poznámkovým aparátem, je členěna do 5 základních částí, dále pak do kapitol.

Soudím, že diplomová práce nemusí v každém případě posunout právní vědu vpřed, neboť i kvalitně zpracovaný kompilát s uvedením všech pramenů, který je výsledkem samostatné práce při excerpce literatury a judikatury, systematického utřídění významných poznatků, označení interpretačních a aplikačních problémů a ovšem i jejich řešení s argumentací, a na závěr přehledné a srozumitelné písemné zpracování, které ve svém výsledku tvoří kvalitní monografii na dané téma, využitelnou jako základní studijní materiál, vyhoví požadavku na dobrou diplomovou práci. U práce mnou posuzované k takovému závěru, tedy že jde o dobrou práci, dospět mohu, byť s určitými výhradami.

Diplomovou práci lze považovat za vhodnou prolegomenu ke studiu dané problematiky. Autorka hojně využívá existující doktrinální zdroje a protože je nekomentuje, nepodrobuje rozboru, natož kritice, nemůže se ani dopustit věcných nesprávností či podstatnějších nepřesností (spíše nešikovností je obecné tvrzení na str. 46, podle něhož se právo na výživné nepromlčuje; vysvětlení přináší následný text na str. 48). Autorka ale naopak šetří se zdroji judiciálními. Ony totiž ty „změny“ v úpravě vyživovacích povinností provedené zákonem č. 89/2012 Sb. nejsou v řadě případů nijak razantní a bude možno v aplikační praxi zhusta využívat i judikaturu reflektující zákon č. 94/1963 Sb. Součástí práce by také naopak mohlo být upozornění na to, jaká judikatura již využitelná není.

Obsahovou úroveň práce hodnotím jako dobrou, ovšem s jednou výhradou. Není mi zřejmé, proč autorka prakticky zcela opomenula věnovat samostatnou kapitolu (jak činí v jiných případech) vyživovací povinnosti mezi manželi (§ 697 obč. zák.) a k rozvedenému manželovi. (§ 760 obč. zák.). Naopak velmi kvituji zařazení kapitoly věnované mezinárodním pramenům úpravy vyživovací povinnosti, která je pro základní orientaci v této problematice velmi cenná.

Doktrinální prameny věnované konkrétně tomuto tématu, tedy „změnám“, nejsou zatím příliš bohaté, tím spíše lze hodnotit kladně schopnost autorky zpracovat a utřídít podstatné poznatky pro dané téma, provést rozbor problematiky a zpracovat ji písemně

Po formální stránce nemám připomínky k systematickému členění, práce je přehledná, výklad podáván srozumitelně, autorka shromážděný materiál traktuje uměřeným způsobem, užívá právnického jazyka a frazeologie, až na výjimky se vyvarovala beletristických manýr („...ve světle §“ - e ratio legis se překládá spíše „ve smyslu zákona“).

Při pečlivější závěrečné redakci textu by autorka jistě seznala, že v „Obsahu“ uvedené stránky samotnému textu neodpovídají.

Způsob citace pramenů doktrinálních, právních i judiciálních lze akceptovat, byť někdy v odkazu na literární zdroj nelze naléztí originální myšlenku autora, takže se odkaz jeví jako nadbytečný. Nekorektní převzetí textu jiného autora bez odkazu na příslušný pramen jsem neshledal.

Závěr:

Diplomovou práci hodnotím jako dobrou a doporučuji ji k obhajobě.

Při disputaci se diplomantka zaměří na výklad „změn“ v úpravě vyživovacích povinností podle § 697 a § 760 obč. zák.

V Plzni dne 30.4.2015

JUDr. Alexander Šíma
oponent

